

Μάθημα XXXV [35]

Unum fuisse Homero servum, tres Platōni, nullum Zenōni tradunt. Nemo vero eos miseretur, quod* infelicitate vixerint. Menenius Agrippa, qui inter patres ac plebem publicae gratiae sequester fuit, aere collato funeratus est. Atilius Regulus, cum Poenos in Africā funderet, ad senatum scripsit mercenarium suum discēssisse et ab eo desertum esse rūs; id senatui publice curari placuit, quoniam* Regulus aberat. Scipionis filiae ex aëratio dotem accepērunt, quia* nihil illis reliquerat pater. Aequum mehercule erat populum Rōmānum tributum Scipionij conferre, cum* a Carthagine semper tributum ipse exigeret. O felices viros puellarum, quibus populus Rōmānus loco soceri fuit!

ΔΕΥΤ. ΠΡΟΤΑΓΕΙΣ

- A αιτιολ.
- B αναφ. προσβ. βλο. Agrippa
- Γ χρον. συμ: 1610ρ.
- Δ αιτιολ.
- Ε αιτιολ.
- ΣΤ αιτιολ. συμ: αιτιολ.
- Z αναφ. αιτιολ.

Ανάγνωση

1 επιθ. προσβ.	22 κατηχ.		
2 ειδ. αναφ. αντιμ.	23 ρήμα	43 ρήμα απρόβ.	63 επιρ. προσβ. χρον.
3 δοτ. προσβ. κτητ.	24 υπομ. μετχ.	44 υπομ.	64 αντιμ.
4 υπομ. αναφ.	25 αφ. αφ. χρον. μετχ	45 ρήμα	65 υπομ.
5 επιθ. προσβ. (ενν. sexuos)	26 ρήμα	46 γεν. κτητ. βλο 47	66 ρήμα
6 δοτ. προσβ. κτητ.	27 υπομ.	47 υπομ.	67 επιθ. προσβ.
7 επιθ. προσβ. (ενν. sexuos)	28 αντιμ.	48 επιρ. πρ. τόπ/προβ.	68 αιτ. επιφων.
8 δοτ. προσβ. κτητ.	29 προσβ. κτητ./τόπο	49 αντιμ.	69 γεν. κτητ.
9 ρήμα <small>υφ. scriptores</small>	30 ρήμα	50 ρήμα	70 δοτ. προσβ. κτητ. ή (χαρισ)
10 υπομ.	31 προσβ. κατ'αβ/βλοση	51 αρ. αντιμ.	71 υπομ.
11 αντιθ. βυνδ. ή επιρ. πρ. κτητ.	32 ρήμα	52 επιρ. αντιμ.	72 επιθ. πρ.
12 αντιμ.	33 υπομ. 35	53 ρήμα	73 αφ. τόπ. βεθεση
13 ρήμα	34 επιθ. προσβ.	54 υπομ.	74 κατηχ. / γεν. κτητ.
14 επιρ. προσβ. τροπ.	35 ειδ. αναφ. αντιμ.	55 επιφ. εισφραση	75 ρήμα
15 ρήμα <small>υφ. ενν. εβ</small>	36 ποιητ. αιτιο	56 ρήμα απρόβ.	
16 υπομ.	37 ειδ. αναφ. αντιμ.	57 υπομ. αναφ.	
17 υπομ.	38 υπομ. 38	58 επιθ. προσβ.	
18 επιρ. πρ. κατ'αβ/κων	39 υπομ. αναφ.	59 αρ. αντιμ.	
19 το ιδιο	40 δοτ. προσβ. (κτητ.)	60 επιρ. αντιμ.	
20 επιθ. προσβ.	41 επιρ. προσβ. τροπ.	61 τελ. αναφ. υπομ.	
21 γεν. αντιμ. βλο 22	42 τελ. αναφ. υπομ.	62 προσβ. τόπ./προβ.	

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 35

Λένε πως ο Όμηρος είχε ένα δούλο, ο Πλάτωνας τρεις και ο Ζήνωνας κανέναν. Κανείς όμως ας μην τους λυπηθεί, γιατί τάχα έζησαν στη δυστυχία. Ο Μενήσιος Αγρίππας, που μεσολάβησε για την κοινή συμφιλίωση ανάμεσα στους πατρικούς και στους πληβείους, κηδεύτηκε με έρανο. Την εποχή που ο Ατίλιος Ρήγουλος κατατρόπωνε τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο εργάτης του είχε φύγει και είχε εγκαταλείψει το χωράφι του· η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος βρισκόταν μακριά. Οι θυγατέρες του Σκιπίωνα προικίστηκαν από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας τους δεν τους είχε αφήσει τίποτα. Δίκαιο ήταν, μα τον Ηρακλή, να πληρώσει φόρο ο ρωμαϊκός λαός στο Σκιπίωνα, αφού οι ίδιοι εισέπρατταν μόνιμα φόρο από την Καρχηδόνα. Ευτυχισμένοι οι άντρες των κοριτσιών (αυτών) που ο ρωμαϊκός λαός πήρε τη θέση του πεθερού τους 1.

1. που τους έλαχε για πεθερός ο ρωμαϊκός λαός.

Μάθημα XXXV: Ο φιλόσοφος μπροστά στα δεινά της εξουσίας
Οι αιτιολογικές προτάσεις